

FONDAT
27 mai 1992
Nr. 19 (546)
15 octombrie 2011
Prețul 2 lei

Pentru Onoare! Pentru Patrie! Pentru Tricolor!

Oastea Moldovei

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE MINISTERUL APĂRĂRII AL REPUBLICII MOLDOVA

oastemoldovei@army.md

„Fulgeriști” desantați ...pe apă

Militarii din trupele cu destinație specială ale Armatei Naționale au efectuat salturi cu parașuta la Mărculești. Exercițiul nu a fost unul ușor, pentru că militarii urmau să aterizeze în apă, după care cu forțele proprii să ajungă la mal. În ciuda vântului destul de puternic și a lipsei unei experiențe anterioare, pentru că acest exercițiu a fost desfășurat pentru prima dată în Armata Națională, toți „fulgeriștii” au executat cu succes misiunea. Militarii au fost ridicați în aer de o aeronavă militară și desantați de la înălțimea de 1200 m.

Comandatul Batalionului cu Destinație Specială „Fulger”, maior Radu Burduja, susține că ofițerii care au participat sînt adevărați profesioniști și că astfel de exerciții vor fi organizate și pe viitor, pentru că sînt incluse în planul de activități al unității. „Pentru prima dată a fost foarte bine, s-a văzut rezultatul muncii noastre de un an de zile. Sîntem pregătiți să facem față oricărei situații și de a trece peste orice obstacol care va fi în fața noastră, pentru că acesta este specificul unei unități cu destinație specială”, a mai menționat maior Radu Burduja.

Toți cei 10 militari care au participat la exercițiu s-au îmbarcat împreună într-o aeronavă militară AN-2, dar au fost desantați cu intervale, pentru a nu face dificilă situația la aterizare. „Saltul acesta are două aspecte principale: primul sînt măsurile de siguranță, se antrenează modalitatea de acțiune a parașutistului în cazul aterizării pe un obstacol. Și al doilea este aspectul practic care presupune aterizarea pe apă. Acest model de parașută permite aterizarea cu ușurință pe apă și este foarte bun în exploatare”, ne-a spus maior Sergiu Cîrîmpei.

Situația la care au fost expuși militarii a fost una foarte dificilă din cauza suprafeței de aterizare pe lac, care era de aproximativ de 300 metri pătrați. Nici temperatura apei în această perioadă a anului nu a fost una tocmai prielnică pentru a face o baie. „Este pentru prima oară cînd aterizăm pe apă, ceea ce ne dă încredere în ceea ce vom face pe viitor și sîntem gata să aterizăm cu parașuta în orice condiții. Acest exercițiu ne întărește și antrenează unele aptitudini și calități pe care trebuie să le posedez un militar dintr-o unitate cu destinație specială”, a declarat locotenent major Constantin Cîșleanu.

Trupele speciale au folosit la desantare sisteme de parașutare moderne, care asigură desantarea sigură a efectivului în orice fel de condiții meteo. Cei zece militari din cadrul batalionului care au participat la exercițiu sînt mîndri că au fost primii care au participat la astfel de desantări, ceea ce le dă încredere în forțele proprii.

Locotenent Pavel MAFTEI

Abonați-vă la “Oastea Moldovei”! Indice de abonare: 76946

MINISTRII APĂRĂRII DISCUTĂ PROBLEMELE DE SECURITATE

Ministrul Apărării Vitalie Marinuța a participat la reuniunea anuală a miniștrilor Apărării din sud-estul Europei (SEDM), desfășurată în orașul Antalya, Turcia

Șeful Direcției politice de apărare și planificarea apărării, locotenent-colonel Vladimir Ababii, a comunicat că în timpul reuniunii reprezentanții statelor membre NATO și ale Parteneriatului pentru Pace au abordat subiecte privind provocările actuale de securitate la nivel mondial.

Sursa citată a declarat că miniștrii au avut discuții privind prevenirea imigrației ilegale, traficul ilicit de arme și droguri, lupta împotriva terorismului internațional, proliferarea armelor de distrugere în masă, securitatea frontierelor, etc. Vladimir Ababii a accentuat că pe agenda întâlnirii au mai figurat subiecte referitoare la managementul deșeurilor radioactive și prevenirea poluării mediului, managementul crizelor și neutralizarea minelor antipersonal.

De asemenea, în cadrul reuniunii din Turcia, miniștrii Apărării au fost informați în legătură cu activitățile planificate pentru anul 2012 în cadrul SEDM și în cadrul Brigăzii Multinaționale de Pace din Sud-Estul Europei (SEEBRIG). În acest context, a fost menționată importanța dezvoltării SEEBRIG, inclusiv prin aderarea noilor membri, care vor sporii capacitățile existente pentru a asigura pacea și securitatea în lume.

Totodată, în cursul acestei vizite, ministrul Vitalie Marinuța a avut o întrevedere bilaterală cu Celeste Wallander, adjunctul secretarului de stat al SUA. În cadrul întrevederii au fost discutate subiecte de interes comun cu referire la stadiul cooperării moldo-americane în domeniul militar. În acest context, ministrul Marinuța a trecut în revistă progresele obținute de R. Moldova în domeniul reformei sectorului de securitate

și apărare, dar a punctat și deficiențele în realizarea obiectivelor asumate.

La rîndul său, Celeste Wallander a reiterat poziția Departamentului Apărării al SUA de a susține în continuare Guvernul R. Moldova în realizarea obiectivelor asumate, în particular eforturile Ministerului Apărării privind dezvoltarea Armatei Naționale în conformitate cu planurile trasate de R. Moldova.

În același timp, Celeste Wallander a salutat contribuția Republicii Moldova la securitatea internațională prin participarea militarilor moldoveni la diverse operațiuni de menținere a păcii, în special prin detașarea unor elicoptere în operațiunea UNAMA.

De asemenea, ministrul Apărării a purtat discuții neoficiale cu miniștrii Apărării din Turcia, Ucraina, România, precum și cu alți omologi participanți la reuniunea din Turcia, care a întrunit reprezentanți din 16 state.

De menționat că SEDM reprezintă o inițiativă regională care a fost constituită în 1996 și are drept scop intensificarea procesului de cooperare politico-militară regională și consolidarea stabilității și securității în Europa de Sud - Est. Anual la nivelul SEDM se desfășoară câte o reuniune a miniștrilor Apărării cu caracter decizional și câte o reuniune a șefilor de state majore generale, pentru consultări militare.

Moldova a fost admisă la SEDM în anul 2003 și participă la reuniunile miniștrilor Apărării cu statut de observator. Următoarea reuniune a miniștrilor Apărării din sud-estul Europei va fi desfășurată în luna octombrie 2012, în orașul Sarajevo, Bosnia-Herțegovina.

E TOAMNĂ, E COMISIA...

Viceprim-ministrul Mihai Moldovanu a prezidat Comisia de Stat pentru Încorporare

La sedință au participat membrii Comisiei de încorporare, reprezentanții ministerelor de resort, comandanți ai Centrelor militare și șefii subdiviziunilor administrativ-militare din teritoriu.

Comisia a examinat subiecte cu privire la gradul de încorporare în Forțele Armate, activitatea de expertiză medico-militară, cazurile de retrocedare din ultima perioadă și bilanțul activității educației militaro-patriotice în rîndul tineretului premilitar în primul semestru 2011.

Potrivit șefului Direcției personal, colonel Eduard Ohladiuc, în perioada aprilie — iulie 2011, în rîndurile Armatei Naționale au fost înrolați 1840 de recruți. Sursa citată a accentuat că aceasta constituie realizarea completă a sarcinii trasate pentru anul curent de încorporare a cetățenilor în serviciul militar în termen. Ohladiuc, a specificat că cel mai înalt nivel de înrolare se atestă în raioanele Cahul, Drochia, Fălești, Hîncești, Orhei și UTA Găgăuzia.

În conformitate cu legislația în vigoare, membrii comisiei au stabilit că sarcina de încorporare pentru perioada octombrie 2011- ianuarie 2012 va constitui 1300 de recruți pentru Armata Națională și 730 pentru Trupele de Carabinieri.

Potrivit informației prezentate de viceministrul Sănătății, Gheorghe Țurcanu, cele mai frecvente cauze de retrocedare din rîndurile armatei sînt tulburările

de ordin psihic, care apar în rezultatul schimbării atmosferei psihologice și îndepărtarea de familie.

Vicepremierul a solicitat Ministerului Apărării, Ministerului Sănătății și Comisiei de Expertiză medico-militară să sporească exigența în procesul de selectare a recruților și să întreprindă măsurile de rigoare în cauzele de examinare medicală neglijentă a acestora, inclusiv cu aplicarea sancțiunilor disciplinare în conformitate cu prevederile Codului Muncii.

De asemenea, viceprim-ministrul a subliniat necesitatea fortificării colaborării între Ministerul Educației și administrația publică locală în vederea asigurării educației militaro-patriotice la nivel local, prin antrenarea și pregătirea psihologică a tinerilor pentru înrolare în armată.

Bilanțul activității militaro-patriotice înscrie o serie de activități educative, concursuri, spartachiade și competiții sportive organizate la nivel local, regional și național cu implicarea plenară a tinerilor potențiali recruți.

SFATURI DE LA VIITORII CAMARAZI

Deja a devenit o tradiție, ca de fiecare dată, înainte de încorporarea în Forțele Armate, în toate sectoarele municipiului Chișinău recruților să li se acorde o deosebită atenție. Marți, 11 octombrie, în incinta Liceului Teoretic „Minerva”, pretura sectorului Centru împreună cu Centrul militar municipal Chișinău le-au organizat viitorilor apărători ai patriei o adevărată sărbătoare — „Ziua recrutului”.

În afară de recruți, la sărbătoare au fost prezenți și elevii liceului, părinții și profesorii, care le-au urat recruților „Serviciu ușor!”. Vladimir Cazaciuc, care își va petrece în curînd feciorul la armată, ne-a spus că este mîndru de fiul său și că susține alegerea lui de a îndeplini serviciul militar în termen. „Nu-mi place cînd aud discuții printre tineri de genul: „În armată pierzi un an în zădar” sau „Din armată, soldații se întorc „zombie”. Nu este deloc așa! Armata este o adevărată școală a vieții. Eu singur am trecut această școală în

trupele de grăniceri, stînd la straja hotarului. Acum a venit timpul ca fiul meu să îndeplinească datoria față de țară și de neam. Mă bucur că este alegerea lui personală să facă acest pas”, ne-a relatat Vladimir Cazaciuc.

Totodată, în cadrul evenimentului, vizitatorii au avut posibilitatea să asiste la un program demonstrativ, care a inclus, printre altele, exerciții de luptă corp la corp prezentate de soldații companiei de cercetare a Brigăzii „Ștefan cel Mare” și piese muzicale interpretate de orchestra carabinierilor.

Impresionați de mînuirea armamentului și de luptele corp la corp prezentate de cercetași, recruții au dorit cît mai repede să discute cu soldații și să-i întrebe cum au ajuns la o astfel de formă fizică. Ostașii au căzut de acord și le-au răspuns viitorilor camarazi la toate întrebările, care-i interesau. „De cît timp ai nevoie ca să te adaptezi la viața cazonă?”, i-a întrebat Sergiu Remenco pe militari. Soldații, într-un glas, i-au răspuns că e nevoie de maximum o lună ca să începi a trăi din plin viața de militar și să uiți de regimul de la civilie.

„Este ușor să te integrezi în colectivul militar?”, a urmat o întrebare de la Sergiu. Și iarăși toți soldații i-au răspuns același lucru: „Este foarte ușor! Deoarece Armata Națională funcționează ca un organism întreg. Unde, dacă nu în armată, poți să simți ajutorul camaradului tău? Cînd mîncîni cu prietenul tău dintr-o bucatăică de pîine sau te împarți cu cana de ceai, atunci simți spiritul prieteniei cu adevărat”, i-au povestit cercetașii. După aceasta au urmat multe întrebări ce țin de pregătirea fizică, serviciul pe contract, concedii la baștină și multe, multe altele... S-a observat că toate răspunsurile la acele întrebări i-au mulțumit pe recruți și mulți dintre acei, care încă nu erau decise, au început să viseze la o carieră militară.

Sărbătoarea a culminat cu un concert prezentat de către interpreta de muzică etno Doinița Gherman, care a încins publicul cu melodioasele sale.

La final, comandantul Centrului militar municipal Chișinău, locotenent-colonel Vitalie Barcarî împreună cu pretorul sectorului Centru Vladimir Șerban au înmînat recruților cîte un set de cadouri, care a inclus strictul necesar pentru viața cazonă.

De menționat că sarcina de încorporare pentru municipiul Chișinău în perioada de toamnă 2011 este de 210 recruți, dintre care 177 vor fi încorporați în Armata Națională.

Dmitrii VOSIMERIC

Pentru Onoare! Pentru Patrie! Pentru Tricolor!

Oastea Moldovei

Centrul mass-media militară
Șef Centrul mass-media militară –
redactor-șef
locotenent-colonel Ion VULPE
tel. 252-252

Echipa redacțională:
locotenent major Inga MIHAILOVA
plutonier adjutant Vitalie IOVU
Ecaterina RUSSU
Larisa TÎBULEAC
Dmitrii Vosimeric
Stela PAIU
oastemoldovei@army.md
tel. 252-045, 252-047

Secția TV/Radio:
maior Sergiu LECA
locotenent major Denis ROTARU
locotenent Pavel Maftעי
sergent inferior Laurențiu-Vlad GROSSU
Liuba POIȚAN

ladatorie@army.md
scutulpatriei@army.md
tel. 252-019
Secția internet:
maior Viorel GLAVA
Diana MOISA
tel. 252-021

Centrul mass-media militară
or. Chișinău, șoseaua Hîncești, 84
Materialele publicate de „OASTEĂ MOLDOVEI”
reflectă opinia autorilor care s-ar putea
să nu exprime poziția redacției.
Reluările din „OASTEĂ MOLDOVEI”
trebuie să conțină trimerile la sursă.

Testul „ochilor” ONU

„Perfect!” - acesta a fost calificativul instructorului finlandez, căpitanul K. Rantanen, participanților la cursul de pregătire a militarilor Armatei Naționale pentru detașarea în misiunile de menținere a păcii sub egida ONU și OSCE.

Cursul, organizat de Centrul de Instruire Continuă al Academiei Militare a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun” s-a desfășurat în perioada 12-30 septembrie. 16 militari ai Armatei Naționale și trei reprezentanți ai Ministerului de Interne au studiat specificul misiunilor de menținere a păcii sub egida ONU și OSCE. Partea teoretică a durat timp de două săptămâni, iar poligonul de la Bulboacă a găzduit componenta practică.

Căpitanul Ion Ținevschi, care este directorul cursului, fiind și instructor, a menționat: „În partea teoretică, militarii au fost instruiți la tot ceea ce ține de teorie, incluzând principiile de activitate ale ONU, tipuri de operațiuni de menținere a păcii, managementul stresului etc.” Aceeași sursă a mai specificat că evaluarea practică la poligonul Bulboacă include antrenamente și un exercițiu final, unde militarii aplică teoria și sunt evaluați.

Pentru a participa la aceste cursuri speciale, au fost selectați 16 cei mai buni ofițeri care au susținut testul la limba engleză și au însumat și alte criterii: per-

misul de conducere, categoria B, avizul medical și avantajul experienței de serviciu în Zona de Securitate a Republicii Moldova.

Exercițiul de evaluare a constatat în patrularea aeriană a unei arii de responsabilitate într-o zonă de conflict cu misiunea de a depista obiective militare clandestine în aria stabilită.

Printre abilitățile necesare militarilor-observatori ONU, căpitanul Rantanen a specificat disponibilitatea de a contacta cu populația locală, de a combate problema apei infectate, de a patrula zona și de a inspecta munițiile.

În ziua exercițiului, militarii, împărțiți în echipe, au survolat aria de responsabilitate cu un elicopter, astfel încât să poată observa dacă în „zona de conflict” au fost infiltrate persoane înarmate sau au fost atestate alte încălcări, pentru ca la întoarcere să poată întocmi un raport cu trecerea în revistă a tuturor neregulilor, conform standardelor ONU.

Impresionat de cele înșușite și aplicate în practică, maiorul Igor Antoci a

declarat: „În această postură noi sîntem „ochii” și „urechile” ONU, iar prin documentele elaborate se deține informația concretă asupra activităților care se desfășoară, inclusiv a prevederilor acordului de pace.” Ceilalți participanți la curs au insistat și asupra responsabili-

tății de echipă, un factor important pentru reușita finală.

În urma evaluării participanților la curs, experții misiunii OSCE și ONU au apreciat că ofițerii armatei noastre sînt foarte bine pregătiți pentru asemenea misiuni. Acest curs le oferă absolvenți-

lor posibilitatea de a participa în cel mai scurt timp la operațiuni de menținere a păcii sub egida ONU și OSCE. În prezent, opt militari ai Armatei Naționale participă în misiunile ONU din Liberia, Sudan și Coasta de Fildeș.

Ora patriotismului la Hagimus

În gimnaziul „Ioan Vodă” din satul Hagimus, raionul Căușeni, s-a desfășurat activitatea militaro-patriotică, consacrată aniversării a 20-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova și jubileului de 20 de ani de la formarea Armatei Naționale.

Evenimentul a avut loc datorită conlucrării fructuoase dintre Centrul Militar Teritorial Căușeni și administrația publică locală, în persoana doamnei primar Josan Elena, dar și cu suportul directorului gimnaziului, Aureliu Manda, preotul bisericii „Nașterea Maicii Domnului”, Veaceslav Ciobanu, și a comandantului Forțelor de Menținere a Păcii, colonelul Veaceslav Bîrcă.

Cu amintiri din acea perioadă dificilă a istoriei noastre au venit și veteranii războiului pentru apărarea integrității și suveranității Republicii Moldova din vara anului 1992, iar elevii au adus un recital de patriotism, vitejie și mulțumiri veteranilor pentru sacrificiu. Cu balade istorice, cîntece ostășești și-a adus aportul și colectivul folcloric condus de George Arfore din localitate. Cei prezenți au fost blagosloviți de sfințele fețe bisericești: Arhiman-dritul Andrei Caramalău, starețul mănăstirii „Sfîntul Andrei” din orașul Chișinău și părintele Iulian Budescu, misionar- preot din satul Manta, raionul Cahul. Punctul culminant a fost demonstrarea ar-

telor marțiale, lupta corp la corp, exercițiile demonstrative ale grupului cu destinație specială al Armatei Naționale „Fulger”.

Activitatea petrecută a reamintit că doar prin jertfirea de sine, prin conștiință și dăruirea neamului putem fi cu adevărat patrioți, cu adevărat cetățeni ai Republicii Moldova.

Comandantul CMT Căușeni, maiorul Lilian Pînzaru, a reite-

rat că în urma acestei măsuri a fost dată o apreciere pozitivă din partea populației pentru serviciul militar, conturîndu-se opinia, conform căreia armata reprezintă o instituție absolut necesară pentru educația tinerilor într-o societate. Ținem să menționăm că din satul Hagimus 339 de persoane au participat la războiul pentru apărarea integrității și suveranității Republicii Moldova.

Pagină realizată de locotenent Mihaela MÎRZA

Ministrul moldovean al Apărării inclus în Galeria Celebrităților

Ministrul Apărării Vitalie MARINUȚA a devenit primul absolvent din R. Moldova al Colegiului de Comandament și Stat Major din SUA, care a fost inclus în Galeria Internațională a Celebrităților (IHOF - International Hall Of Fame), în cadrul unei ceremonii desfășurate în Fort Leavenworth.

Ministrul moldovean al Apărării a fost inclus în Galeria Internațională a Celebrităților alături de alți trei foști absolvenți ai acestei prestigioase instituții. Este vorba despre Augustino Stephen Karanu Njoroge, ex-comandantul armatei kenyene (clasa 1985), general-locotenentul Sean McCann - șeful Statului Major al Forțelor Armate irlandeze (clasa 1990) și generalul-locotenent Arturo B. Ortiz, comandantul armatei filipineze (clasa 2000).

Vitalie Marinuța a fost distins în cadrul evenimentului cu un Certificat de Onoare al Ordinului Militar al celor două războaie mondiale (MOWW), un Certificat de Viață Constituțant și o statueta cu vultur din partea Fundației Colegiului de Comandament și Stat Major.

Totodată, portretul înrămat al ministrului Apărării a fost expus în Galeria Internațională a Celebrităților, situată la etajul trei al Centrului Lewis și Clark din Fort Leavenworth.

Galeria Internațională a Celebrităților din cadrul Colegiului de Comandament și Stat Major din Fort Leavenworth a fost înființată în 1973. De menționat că începînd cu 1894, peste șapte mii de studenți internaționali, care reprezintă 155 de țări, au devenit absolvenți Colegiului de Comandament și Stat Major din Fort Leavenworth.

Ministrul Apărării Vitalie Marinuța a absolvit Colegiul de Comandament și Stat Major din Fort Leavenworth, în anul 2000.

Cu dor de voi, din Coasta de Fildeș

Misiunea de observator militar într-o țară răvășită de conflicte și sărăcie te schimbă din interior. Și dacă reușești să schimbi ceva prin aflarea ta acolo, înseamnă că misiunea ta este complet îndeplinită.

Maior Eugeniu MARIȚ

Retrospectiva mandatului de observator ONU în Coasta de Fildeș.

Maior Eugeniu Mariț a primit mandatul de pacificator pentru Coasta de Fildeș la 9 august 2010. La sosirea pe continentul african, dumnealui a parcurs un curs introductiv cu durată de 10 zile în Sebroko (Statul Major al misiunii ONUCI, în orașul Abidjan). Iar după parcurgerea acestei perioade, a primit repartitie în orașul Man și a fost numit, în cadrul echipei, la funcțiile ofițer responsabil pe lucrul cu personalul și ofițer pe transport. Prima misiune pe care a executat-o observatorul militar pe continentul african a fost o patrulă scurtă de rutină într-un sătuc apropiat de orașul Man. „Programul de lucru al observatorilor militari este foarte încărcat. Executăm patrule cu lungimea de 550–600 kilometri pe zi. Fiecărui conducător al automobilului (de regulă sînt doi șoferi) îi revin circa 300 kilometri. Iar patrurile de rutină prevăd cel puțin 50 kilometri în zi”, zice ofițerul nostru.

Alegerile prezidențiale din Coasta de Fildeș

Alegerile din toamna anului 2010 în Coasta de Fildeș au condus la o situație fără precedent, după ce ambii candidați au declarat că sînt învingători. Timp de mai bine de jumătate de an am primit noțiuni despre conflict, soluții și prognozele pentru Coasta de Fildeș din prima sursă. În luna februarie, curent, maiorul Mariț ne vorbește despre o situație în care viața lui și a unui coleg senegalez au fost puse în mare pericol. Vehiculele ONU din Abidjan erau atacate și incendiate. Luptele armate se intensificau, iar ofițerul nostru revenea în fiecare lună cu informații „cutremurătoare”.

Genocid pe fundalul problemelor etnice

Maiorul Mariț comunică despre desfășurarea unor demonstrații pașnice în Abidjan care au început la 21 februarie. „Demonstrațiile au început la îndemnul noului prim-ministru Guillaume Soro care a chemat populația care susține guvernarea lui Alassane Ouattara, cel care a învins la alegerile prezidențiale, la mișcarea numită „Revoluția Orange”. Demonstrațiile au pornit din toate orașele din nordul țării la 20 februarie, 3 zile după lansarea apelului lui Soro și au avansat spre sudul țării. Caracterul acestor demonstrații era pașnic, dar s-au transformat pe alocuri, mai ales în Abidjan, în ciocniri armate care au adus primele jertfe. Toate luptele s-au dus pe fundalul problemelor etnice.

În martie 2011, maiorul Mariț ne relatează despre numeroase tensiuni în rîndul populației, ciocnirile dintre forțele din nordul și sudul acestui stat și genocid. Tensiunile din Abidjan creșteau în fiecare zi, provocînd jertfe în rîndurile colaboratorilor ONU.

Misiunea ONU din Coasta de Fildeș – atacată constant

Ofițerul nostru continuă să rămînă pe „linia de foc” a relatărilor, chiar dacă misiunea ONU din Coasta de Fildeș era atacată constant în martie - aprilie 2011. Forțele lui Gbagbo au început să atace intensiv observatorii ONU, în special Statul Major dislocat în Hotelul Sebroko, Abidjan, bombardîndu-l din aruncătoare de bombe și grenade. Atacarea forțelor ONU a impus pe cea din urmă să răspundă cu foc, dar forțele nu erau egale. De aceea, s-a apelat la forțele franceze „Licorn”, dislocate în Coasta de Fildeș pentru cooperarea cu ONU și pentru protecția persoanelor civile de cetățenie franceză. La data de 4 aprilie, forțele pro-Ouattara au intrat în orașul Abidjan. Iar la 5 aprilie, FRCI (Forța Republicană a Coastei de Fildeș, foștii FAFN) sub jurisdicția lui Ouattara, au început ofensiva spre reședința lui Gbagbo și Palatul Prezidențial. Forțele „Licorn” au

luat sub control aeroportul. Iar elicopterele ONU au început să atace din aer tehnica militară și întăririle din Abidjan. „Iar atacurile s-au soldat cu noi victime în rîndurile colaboratorilor civili ONU și a militarilor din contingente”, zice Eugeniu Mariț.

Confruntări violente = sute de morți

Sute de persoane au murit în urma confruntărilor violente care au avut loc în Coasta de Fildeș. Potrivit ONU, bilanțul morților se ridică la 300, pe cînd Crucea Roșie susține că au murit peste 800 de persoane.

În mai, domnul maior zice că economia este distrusă, școlile nu mai funcționează din cauza că majoritatea profesorilor făceau agitație politică sau spălare de creier în rîndul copiilor în favoarea fostului președinte, iar în rezultat, copiii au pierdut un an de studii.

Coasta de Fildeș – în ruine

În iunie, primim vești că pe ruinele Coastei de Fildeș se instalează pacea și democrația. Nordicii și-au luat revanșa asupra clanului de suduști ai lui Gbagbo și președintele ales, Alassane Ouattara, a fost investit în funcție, în acord cu o mare parte a comunității internaționale. Însă toți cei care privesc Coasta de Fildeș consideră că potențialul pentru conflict este încă substanțial, iar concilierea populației este poate cea mai dificilă sarcină. „Deocamdată nu se poate vorbi despre prognoze, deoarece în luna noiembrie a acestui an sînt planificate alegeri parlamentare, care pot conduce la un dezastru și mai mare sau la ciocniri violente în rîndurile populației civile”, zice maiorul Mariț. „Războiul a lăsat o mulțime de case distruse, în special în Douekoue și Abidjan. S-a întîmplat ca o localitate să fie distrusă timp de o noapte, așa precum Toulepleu, din vestul țării. Au fost distruse un număr mare de mașini, iar o serie de magazine din Abidjan și din alte orașe au fost jefuite. La fel, în acest război, misiunea ONU a avut pierderi materiale, dar și umane.

Înapoi, acasă!

La 9 august curent, maiorul Mariț a revenit în țară, cu o bogată experiență în materie de menținere a păcii, dar și cu tabloul sumbru construit pe pereții realității africane. „Mandatul de observator ONU a fost dificil, dar util, cu o acumulare de amintiri pe care, probabil, le voi păstra toată viața. A fost bine, dar a fost și dureros să vezi cum băștinașii seucid între ei. Totodată, această misiune mi-a scos în evidență aptitudini, m-am studiat din interior și mi-am încercat puterile cu soarta. Acele luni de stres acumulate în timpul patrulărilor în zone în care se desfășurau lupte, la monitorizarea demonstrațiilor cu sute de participanți agresivi au rămas în inima mea”.

Teroarea din Coasta de Fildeș a lăsat urme adînci în sufletul maiorului Mariț. Pentru că ONU susținea pe Alassane Ouattara, liderul vechi, Gbagbo și-a chemat toți susținătorii ca să atace inclusiv forțele ONU, făcînd provocări de genul că această organizație susține rebelii și îi echipază cu armament, astfel dîndu-le putere ca să lupte contra actualului președinte. Au fost atacate multe convoaie ONU, au fost organizate blocade pe toate drumurile. Iar cîțiva ofițeri ONU au fost grav răniți. „Vechiul președinte a dat ordin susținătorilor guvernului său ca toate convoaiele ONU care sînt în drum spre alt oraș să fie oprite și să nu aibă niciun acces de logistică – combustibil, armament etc. Parțial, era blocat și aeroportul unde aterizau și decolau elicopterele ONU. Numărul patrulărilor au fost reduse sau anulate. La fel, a fost redus numărul concediilor angajaților ONU. Un număr foarte

... „Mandatul de observator ONU a fost dificil, dar util, cu o acumulare de amintiri pe care, probabil, le voi păstra toată viața... Totodată, această misiune mi-a scos în evidență aptitudini, m-am studiat din interior și mi-am încercat puterile cu soarta”.

mare de mașini ONU au fost distruse. Trei militari din contingentul multinațional au fost răniți. Iar la sfîrșitul lunii februarie – începutul lunii martie s-a tras în colaboratorii ONU”, ne transmitea domnul maior. Tinerii patrioți erau cei mai agresivi și periculoși din toți care atacă convoiurile ONU. Au fost cazuri cînd, la întoarcerea din patrulă, observatorii militari erau forțați să iasă din mașină, iar aceasta era distrusă și iar toate bunurile pe care le aveau erau furate. Aceștia atacau casele unde locuiau colaboratorii ONU și furau totul din ele. „A fost aruncată o grenadă lacrimogenă în casa unde locuiau observatorii militari ONU. Poliția impunea angajații ONU să coboare din mașini și le lua toți banii și tot ce aveau, apoi le permiteau trecerea. Militarii care au primit concedii, se străduiau să evite Abidjanul, pentru că acolo situația era foarte încordată. Am mers cu mașina prin Coasta de Fildeș pînă la granița cu Ghana, iar de acolo am luat autobuzul pînă în Accra de unde am luat avionul ca să ajung acasă”, povestea ofițerul nostru care și-a petrecut

concediul, în luna martie, alături de familie. Iar din presa internațională am aflat că, între timp, o angajată suedeză a ONU a fost ucisă la Abidjan.

Prietenie între pereții terorii

În pofida situației încordate din misiune, domnul maior ne mai vorbea despre noroc. Despre norocul că a întîlnit un alt militar moldovean în această misiune. „Maiorul Andrei Țăranu care a fost detașat în primul posting în orașul vecin Ferkessedougou. Dar din cauza situației de criză, observatorii militari care activau în acest oraș au fost detașați în orașul unde echipa noastră avea dislocarea permanentă. Acest fapt mi-a dat posibilitatea să am pe cineva aproape cu care să vorbesc limba natală”.

„Mi-am făcut mulți prieteni în misiunea ONUCI. Au fost ofițeri din multe state, dar am găsit bună înțelegere. Eram uniți pentru un scop suprem – acel de a aduce stabilitatea și pacea în regiune. De fiecare dată organizam cîte o sărbătoare micuță de petrecere acasă a colegilor care își încheiau mandatul”, zicea Eugeniu Mariț pe ultima sută de metri de misiune.

Cum mă va primi țara?

În ultima comunicare cu domnul maior îmi zice că dorul de casă înghite toată răbdarea. „Mi se pare că ultimele zile durează o veșnicie. Dorul de casă mă face să număr fiecare zi și oră pînă la momentul reîntoarcerii. Rog colegii să-mi ofere mai multe posibilități de a pleca în patrulă ca să fiu ocupat cu ceva”. Iar în ultima zi de activitate ca observator militar care s-a încheiat la 19 iulie, curent, colegii i-au organizat o surpriză – ultima patrulă aeriană cu elicopterul în aria de responsabilitate. Gîndurile înainte de plecare sînt de genul cum îl va primi țara. „Mă gîndesc la primele impresii cînd voi reveni în țară. La fel, mă gîndesc la serviciu, cum și unde voi activa în viitor, care sînt cerințele ce-mi vor fi înaintate și ce aş putea face pentru Armata Națională cu experiența de observator ONU. Și totodată, vreau să mînc ceva gustos din bucătăria tradițională”, zice Eugeniu Mariț. Iar pe final adaugă că misiunea de observator militar într-o țară răvășită de conflicte și sărăcie te schimbă din interior. Și dacă reușești să schimbi ceva prin aflarea ta acolo, înseamnă că misiunea ta este complet îndeplinită.

Locotenent major Inga MIHAILOVA

„Și un actor poate să poarte în raniță bastonul de mareșal”

Interviu cu Andrei Sochircă, actorul Teatrului Național „Mihai Eminescu” și actorul Teatrului Unui Singur Actor

„Această perioadă chiar mă ajută uneori. Armata este o amintire care nu poți să o arunci din suflet, nu poți să o îneci sau să o ștergi din memorie”.

- Domnule Sochircă, ce amintiri vă leagă de armată?

- De armată mă leagă amintiri plăcute și mai puțin plăcute. Vreau să încep povestirea mea cu 13 mai 1985, atunci când am absolvit Școala superioară de teatru „Șciuchin” și când trebuia să mă întorc în Chișinău, împreună cu alți colegi ai mei, după 5 ani de studii. Pe 22 mai 1985, aveam citație în Moscova ca să fiu luat în armată acolo. Iar eu aveam cinci spectacole de diplomă pe care trebuia să le jucăm la Teatrul Național „Luceafărul”, teatru de care am fost trimis la studii pentru ca, ulterior, după terminarea studiilor, să îi completăm trupa. Așadar, pe 13 mai am urcat în tren, iar pe 22 mai aveam citație să merg la armată în Moscova. Și ce se întâmplă? Dacă eu plecam la armată, atunci „zburau” trei spectacole din repertoriul care-l aduceam noi de la Moscova și-atunci puneam în pericol sosirea noastră la Chișinău și acele spectacole. De aceea, am închis ochii la această citație și am venit la Chișinău ca să jucăm spectacolele. Tocmai în momentul acela, îmi amintesc, aveam o tonzilită cronică adusă de la iernile din Moscova și aveam nevoie de câteva zile ca să-mi exterpeze glandele. Și operația asta m-a ajutat într-un fel, pentru că m-am scos de la evidența comisariatului militar de la Moscova și m-au introdus în listele de aici. Dar asta după ce am mers la Moscova și cei de la comisariat au zis că le pare foarte rău, dar dosarul meu este la procuratură. „M-au bucurat enorm!” Și m-am dus la procuratură. Acolo am avut un mare noroc de o domnișoară, se vede că proaspătă absolventă și ea, căreia am putut să-i explic toată situația și care a reușit să-mi convingă șeful să nu-mi deschidă dosar penal. Dar numai cu condiția că la toamnă, totuși, să fiu luat la armată, dar deja din Moldova.

- Ce s-a întâmplat după?

- Noi eram cinci băieți în trupă care nu am făcut armata și nici catedra militară. Toamna ce se întâmplă? Ne vin la toți citații să mergem la armată. Cît a intervenit administrația Teatrului „Luceafărul”, Ministerul Culturii, tot am intrat în cazarmă.

- Cine erau colegii dumneavoastră?

- Petru Hadîrcă, Anatol Burlacu, Petru Vutcă-rău și Andrei Moșoi. Și cîte tentative s-au făcut atunci, cei de la comisariatul militar ziceau că noi oricum vom face armata. Îmi amintesc, era un locotenent roșcat pe care l-am rugat măcar să ne repartizeze pe toți cinci într-o unitate. Și el nu a căzut de acord. Cînd l-am întrebat de ce, mi-a răspuns: „Ștobi ne spelisi”. Țin minte și acum replica lui. Ne-au împrăștiat prin toată Uniunea Sovietică. Eu am nimerit în Berdeansk, Ucraina, pe malul Mării Azov, la Școala de sergenți. Doi au nimerit în Extremul Orient, unul în Țările baltice și ultimul, care a fost Petru Hadîrcă, norocosul, a primit repartitie în Odesa. Și-acum, vă imaginați, la 25 de ani să îndeplinești serviciul militar! Eram mai în vîrstă chiar decît sergenții și locotenenții de acolo și trebuia să le îndeplinesc ordinele.

- Unde ați primit repartitie după absolvirea școlii de sergenți?

- După jumătate de an a studii am fost repartizat la Baku. Eram la vreo sută cincizeci de tineri care am primit repartitie pentru Baku. Cînd am ajuns la porțile unității, unde scria: „Cazărmiile Solianka”, un cartier doar de cazărmi, am văzut scris undeva „Kişiniiovskii polk”. Ca apoi să aflăm că pe timpul războiului, regimentul respectiv a participat la lupte de eliberare a Chișinăului.

tele de eliberare a Chișinăului.

Era vorba despre un regiment desfășurat. Funcția pe care am îndeplinit-o era comandant al mașinii de luptă „Strela 10”, cu rachete montate deasupra. Eu am îndeplinit serviciul un an și jumătate, așa se cuvenea după studii. Acolo aveam deja 26 de ani și eram unicul moldovean în unitate. Țin minte că în momentul cînd am intrat în cazarmă am văzut într-un colț o chitară și mi-am cerut voie să cînt la ea. Pe acele vremuri, în toată Uniunea Sovietică era foarte în vogă muzica italiană. Și atunci am început să interpretez un cîntec de trupe în italiană. Am văzut că toată lumea se îngîmădește în jurul meu și mă întreabă dacă cunosc italiana și de ce naționalitate sînt. Și cînd au mai aflat că am facultate și 26 de ani, au început să mă respecte. Nu pot să zic că am avut un serviciu dificil. Eram cu studii superioare și îmi era lesne să învăț regulamentele. Eu eram primul care le învăța, spre uimirea superiorilor. Nu aveam nevoie de prea mult timp să le memorizez. Vreau să vă zic că în țările musulmane există un respect enorm pentru oamenii mai în vîrstă. Iar în majoritate, colegii mei erau azeri și am avut parte de mult respect din partea lor. Cît am făcut armata la Baku, eram numit Andrei Fiodorovici.

- Ați fost pedepsit pe parcursul serviciului militar?

- Eu aveam un prieten pictor care își făcuse un fel de atelier pe undeva și la care mergeam des după stingere, ca să mai discutăm. Și a fost un caz cînd după stingere a intrat comandantul regimentului, care era spaima unității, în dormitorul nostru. Și zărește că patul meu e pustiu. Îl zgîlție pe un azer care era alături și îl întreabă cine doarme (ar trebui să doarmă) în vecinătatea lui, dar acela zice că An-

drei Fiodorovici. Comandantul a crezut că probabil un locotenent stă acolo, pentru că mai dormeau în cazarmă și ofițerii care făceau serviciile. M-a scăpat chestia asta, că de altfel aș fi stat la arest cîteva zile. Eu pregăteam programe artistice în armată, cîntam și într-un club de muzică acolo, aveam parte și de o mică plăcere spirituală. Făceam numere artistice, mici scene pe care le adaptam la realitatea cazonă. Mă stimau pînă și ofițerii. La sfîrșitul serviciului militar, trebuia să fiu transferat în altă unitate. Eram șase în total care au plecat în Nahicevan, la hotar cu Iranul, acolo trebuia să primim grad de ofițeri. În anul acela s-a dat voie să venim în civil acasă. Părinții mi-au dat bani deja ca să-mi cumpăr haine și să-mi iau bilet acasă. Cineva dintre ai noștri s-a înțeles să venim acasă mai devreme. Și, îmi amintesc, cînd mi-am încălțat o pereche de pantofi proaspăt cumpărați, după un an de cizme, mi se părea că nu mai este serios, nu mă simțeam bărbat. Nu simțeam greutatea cizmei.

- Care a fost primul lucru pe care l-ați făcut cînd ați ajuns acasă?

- Eram hotărît să-mi vizitez fratele care locuia

în Chișinău. Doar că el nu era acasă. Și atunci am ieșit afară, m-am așezat pe un scaun și am adormit cu mîna sub cap. La un moment dat, simt că mă zgîlție cineva – patrula din Chișinău. Dar eu îmi îmbrăcasem din nou uniforma, pentru ca să mă vadă rudele soldat. Aveam nasturii de la uniformă deschiași și mai și dormeam pe stradă. Atunci patrula mi-a făcut observație și mi-a zis că pentru asta se pedepsește. După ce mi-am văzut fratele, am mers la teatru în uniformă, eram tare bronzat. Cînd a trebuit să merg la părinți, mi-am luat uniforma în rucsac și am plecat la Dubna, raionul Soroca. Mai rămîneau 2 km pînă să ajung acasă și intru într-o pădurice, îmi îmbrac uniformă și am intrat soldat în sat. Acestea sînt cîteva momente pe care mi le amintesc bine despre armată.

- Domnule Sochircă, dacă nu vă făceați actor, vă făceați general?

- Vedeți că și un actor poate să poarte în raniță bastonul de mareșal.

- V-au fost pe măsură cizmele militare?

- Vreau să vă zic că într-un an jumătate nu le-am schimbat niciodată – erau curățate, lustruite, îngrijeam de ele. Eram unicul care nu a schimbat cizmele niciodată.

- Repetițiile de pe scenă se aseamănă cumva cu cele de pe platoul unei unități militare?

- Se aseamănă în ceea ce privește disciplina, la executarea a ceea ce spune regizorul. Poți să găsești puncte de tangență.

- Ați jucat vreodată în scenă rolul unui militar?

- Doar un fragment, încă cînd eram student. Aici, în teatru, nu. Am jucat un rol de polițist în „O scrisoare pierdută” de I. L. Caragiale. Sînt texte despre armată și păcat că la noi niciun regizor nu le pune în scenă. De exemplu, „Cartofi prăjiți”, o piesă foarte bună a unui american, „O sută de zile pînă la ordinul de demobilizare”, o altă piesă bună. Constantin Condrea a scris „Omul din Valencia”, unde majoritatea eroilor sînt militari.

- Cum a fost piesa de teatru în care ați jucat rolul de militar în termen în armata sovietică?

- Aș zice că a fost tragi-comedie, dar mai mult comedie. Cam în genul ăsta aș da definiție serviciului meu în termen. Sau, mai bine aș zice, comedie amară. Armata este o școală de viață care trebuie trecută. Această perioadă chiar mă ajută uneori. Armata este o amintire care nu poți să o arunci din suflet, nu poți să o îneci sau să o ștergi din memorie. Și unele momente deprinse în armată îmi ajută în profesie.

- Domnule Sochircă, vă mulțumim pentru interviu și vă dorim multă baftă și cît mai multe roluri frumoase pe scena teatrului național.

Locotenent major Inga MIHAILOVA

La mulți ani, Academie!

Chipuri curioase, priviri dornice de a descoperi pașii pe care îi fac studenții Academiei Militare pentru a deveni ofițeri. Aceștia erau tinerii veniți din diferite raioane ale Republicii Moldova, care în scurt timp ar putea deveni studenți ai unicei instituții cu profil militar din țară, și care au pășit încrezător pe platoul Academiei Militare.

La cei 19 ani de la formare, Academia Militară „Alexandru cel Bun” și-a deschis larg ușile la 1 octombrie afiș pentru viitorii studenți, cât și pentru părinții și prietenii viitorilor ofițeri, toți dornici de a vedea condițiile de studii, dar și de trai ale acestora.

Odată începută sărbătoarea, s-au auzit multe cuvinte de felicitare adresate studenților și cadrelor didactice care erau în ajun de sărbătorirea zilei profesionale. Evenimentul a fost onorat de participarea reprezentanților Ministerului Apărării, atașați militari acreditați în Republica Moldova, ex-comandanți ai instituției, comandanți ai unităților militare și reprezentanți ai centrelor militare din țară.

Cu un mesaj de felicitare s-a adresat celor prezenți general de brigadă Vitalie Stoian, director al Marelui Stat Major al Armatei Naționale, care a menționat că: „Academia militară „Alexandru cel Bun” este o instituție de prestigiu a Republicii Moldova în care se educă adevărați apărători ai țării și adevărați patrioți ai Republicii Moldova”. Ulterior, oficialul militar a felicitat corpul didactic, le-a mulțumit pentru munca nobilă și le-a urat „dîrzenie și voință”.

În atmosfera de sărbătoare, sim-

bolic, au răsunat și cuvintele colonelului Victor Anton, primul comandant al liceului militar, care s-a arătat mîndru de faptul că instituția creată la 3 octombrie 1992, deși a avut de parcurs

„o cale destul de grea și îndelungată”, a ajuns astăzi academie. Domnia sa a mai îndemnat studenții ca pe lângă disciplinele militare să studieze minuios și biografiile marilor domnitori ai Moldovei, drept model de curaj și înțelepciune.

Actualul comandant-rector al Academiei Militare, colonelul Mihail Bucliș, a remarcat că „Anul acesta în premieră Academia militară a trecut la ciclul II de studii masterat, iar unul din principalele obiective este realizarea proiectului internațional la care parti-

cipă circa 35 de instituții militare de învățămînt superior din lume în ceea ce privește securitatea cibernetică. Această perspectivă este pentru următorii 3 ani și va atrage investiții de circa 200 mii euro, ceea ce este foarte bine pentru instituția noastră”.

În calitate de comandant, dar și de părinte, dumnealui le-a urat studenților să aibă disciplină de fier, să învețe foarte bine, și să fie exemplu de urmat, pentru că ei sînt viitorii ofițeri!”.

Lîngă mulțimea ce era adunată în jurul expoziției de arme, Ana Țurcanu,

o doamnă cu față necăjită își aștepta cu dor feciorul Radu, student în anul I infanterie, care tot în această zi sărbătorea cea de-a 19-a aniversare. Cu acest prilej împreună cu surioara Lilia i-au urât un sincer „La mulți ani!”, iar printre lacrimi, mămica a mai adăugat sănătate și putere, ca să poată ține piept tuturor încercărilor și să fie un ostaș puternic.

La poarta unității un chip de înger își aștepta prietenul, era Suzana Guiban, prietena studentului Andrei de la artilerie. Domnișoara, destul de emoționată, a zis că orice greu se face ușor dacă iubești, iar atunci cînd trec militarilor în pas cadențat îi „tresare inima” căci ea știe că acolo e Andrei al ei.

Și iată-i în formație cîte 3, cu ra-nițele-n spate, trec poarta academiei, dar s-au oprit și spre mirarea tuturor atîta prietenie și colegialitate se văzu pe chipurile unui grup de studenți ce-l aruncau în sus pe colegul de pluton strigînd „URA”. Mai era un omagiat, Cioroi Maxim din plutonul 42, căruia îi urăm și noi „La mulți ani!”.

Ziua ușilor deschise, o zi plină, o zi în care îți dai seama că pe lângă disciplină, corectitudine, mînuirea armei și responsabilitate, în Academia Militară se învață o artă, arta „de a fi om”. Sper că cei prezenți la eveniment, tineri și voioși veniți din aproape toate liceele Moldovei să înțeleagă și să prețuiască adevăratele valori din Academia Militară „Alexandru cel Bun”, unica instituție militară din Republica Moldova ce a dat societății peste 1275 de ofițeri, adevărați bărbați ai neamului.

Locotenent Mihaela MÎRZA

Condițiile de admitere în Academia Militară "West Point" și Academia Militară a Forțelor Aeriene din SUA în anul 2012

Cerințe:

La concursul de admitere în instituțiile de învățămînt militar se pot înscrie și participa cetățenii Republicii Moldova, care optează pentru cariera militară, în corespundere cu condițiile, după cum urmează:

- candidații trebuie să aibă cel puțin 18 și 23 de ani neîmpliniți la data de 1 iulie 2012;
- candidatul nu trebuie să fie căsătorit (însărcinat) sau să aibă o obligație față de întreținerea a unuia sau mai multor copii;
- să fie absolvent cel puțin a uneia din instituțiile de învățămînt liceal sau a unei școli de rang mai înalt.

Calificările academice generale

Toate cerințele academice trebuie să fie echivalente celor din Statele Unite, transcriptele dosarelor absolvenților liceelor sau a unei școli de rang mai înalt vor fi trimise la Direcția management resurse umane a Ministerului Apărării. Dosarele absolvenților liceelor vor fi examinate amănunțit, iar un indicator puternic al competențelor academice este rangul candidatului în clasă. Candidatul trebuie să posede cunoștințe de limbă engleză pentru a face față cerințelor de instruire la nivel de colegiu. Candidatul trebuie să fi studiat programul echivalent liceului și anume matematica – algebra, geometria plană și trigonometria.

Testul standard academic necesar

Toți candidații trebuie să susțină Testul de Aptitudini Școlar (SAT) sau American College Test (ACT) pînă la 1

ianuarie 2011. Rezultatele testelor vor fi trimise direct în adresa Oficiului atașatului militar al Apărării SUA la Chișinău.

Costul testului verbal și matematică – 71 \$ (din cont propriu).

Media scorului SAT pentru candidații internaționali admiși la Academia Militară în anul curent a fost de 526 puncte din 700 pentru testul verbal și 675 puncte la matematică din 700.

Toți candidații trebuie să trimită rezultatele testului de limbă engleză (TOEFL) ca parte componentă a cererii. Media scorului TOEFL pentru candidații internaționali admiși la Academia Militară în anul 2010 a fost de 98 puncte din 120.

Costul testului TOEFL – 160 \$ (din cont propriu).

Susținerea testelor (TOEFL și SAT) se efectuează în cadrul centrelor specializate din R. Moldova. Cheltuielile pentru susținerea testelor nu vor fi rambursate de către Ministerul Apărării sau partea americană, indiferent de admiterea sau neadmiterea în instituția respectivă.

Aptitudinea fizică: condiția fizică bună și rezistență sînt necesare pentru absolvirea cu succes a Programului de educație fizică și a Programului Militar în cadrul Academiei Militare. Toți candidații vor fi testați la pregătirea fizică de către Ministerul Apărării la data stabilită ulterior.

Nominalizări

- fiecărei țări selectate i se permite de a nominaliza de la 1 la 6 candidați

care vor pretinde la admiterea în Academia Militară pe care o vor absolvi în 2016. Candidații vor fi competitiv selectați dintre acei calificați ca fiind cei mai buni. Nicio țară nu poate avea mai mult de 3 candidați înrolați în același timp.

- nominalizările candidaților internaționali trebuie să fie transmise oficial, de către Ministerul Apărării către Am-

basadorul Americii la Chișinău, care la rîndul său va indica acordul în vederea nominalizărilor și prin intermediul atașatului militar al Apărării vor transmite informația direct către Directorul responsabil de admitere la Academia Militară.

Informații utile la adresele:

www.usma.edu,
http://www.academyadmissions.com

Date de contact: Maior Veaceslav Donica, Direcția management resurse umane Ministerul Apărării al Republicii Moldova.

Tel. +373-22-252166
Mob. +373-79772060
Fax. +373-22-252457

email: veaceslav.donica@army.md
sau veaceslav.donica@gmail.com

Începutul dominației ruse în Moldova

(Războiul ruso-turc 1787-1792)

La sfârșitul sec. 18 conjunctura internațională era favorabilă pentru Imperiul Rus de a începe un nou război împotriva Imperiului Otoman. În anul 1783 statul rus a anexat peninsula Crimeea și începe construcția celei mai mari și puternice baze militare ruse din bazinul Mării Negre cu denumirea de Sevastopol. Împărăteasa rusă Ecaterina dorea un nou război pentru a extinde influența rusă în Balcani și să distrugă Imperiul Otoman.

Teatrul de acțiuni militare trebuia să devină principatele Valahia și Moldova. La acest război ca aliat al Rusiei aderă Imperiul Austriac. Viitorul Moldovei și al Valahiei în planurile rușilor în caz de victorie era văzut diferit. Ecaterina dorea să unească Principatele și să formeze un stat cu denumirea Dacia, ca să fie condus de un mare cneaz rus și ca pe teritoriul noii formațiuni să fie dislocate trupele ruse, care vor reprezenta dominația rusă de la gurile Dunării până la strîmtorile Bosfor și Dardanele, iar Imperiul Austriac dorea să continue expansiunea care a început după pacea de la Cuciuc-Cainargi, în urma căreia la Austria a fost anexată Bucovina cu vechia capitală a Moldovei, Suceava. Diplomații austriece sperau că vor anexa ambele principate. Turcia, la rîndul ei, dorea o revanșă în fața Imperiului Rus pentru războiul precedent și totodată dorea să oprească expansiunea Imperiului Austriac și Rus în Balcani.

La începutul anului 1787 autoritățile de la Istanbul i-au cerut domnitorului Moldovei să pregătească depozite cu alimente pentru forțele armate otomane ce urmau să lupte cu trupele ruse. Ca să-i provoace pe turci la declarație de război, împărăteasa rusă organizează o vizită în Crimeea unde se întâlnește cu împăratul Austriei, Iosif. Turcia a reacționat la această provocare și la 27 iulie ambasadorul rus la Poartă I. Bulgakov primește un ultimatum din 7 puncte printre care se cerea retragerea din Crimeea și neimplicarea Rusiei în treburile principatelor. Imperiul Rus a refuzat să îndeplinească ultimatumul și ca rezultat la 24 august 1787 încep ostilitățile militare între Imperiul Rus și Turcia.

Conducerea Imperiului Otoman a comis o mare greșală începînd un război împotriva a două imperii ce se aflau în ascensiune. Otomanii nu dispuneau de forțe majore în Europa, de aceea războiul l-au început cu aducerea unităților militare din Asia Mică în Balcani.

Comandant suprem al trupelor ruse ce luptau contra armatelor otomane în Europa a fost numit contele Potiomkin. Primele luni de război statul major al lui Potiomkin s-a aflat la Dubăsari. Austria la 9

februarie 1788 declară și ea război Turciei. Unitățile militare austriece dislocate în Bucovina încep să ducă acțiuni militare pe teritoriul Moldovei, avînd ca scop cucerirea Hotinului. La 8 aprilie trupele austriece ocupă Iașul. În perioada dată trupele ruse aflate la Nistru încearcă să treacă pe la Otaci și să ocupe Soroca. Dar unitățile ruse nu au fost în stare să cucerească această localitate. La Bălți se afla o armată otomană, care putea să atace trupele ruse aflate la asediul Sorocii. Unitățile ruse au înfrînt unitățile otomane de la Bălți, abia după aceea au reușit să cucerească Soroca, iar austriecii, Hotinul. Principalele forțe militare ruse s-au concentrat în jurul Chișinăului formînd tabere militare.

Sistemul de apărare otoman se baza pe o rețea de cetăți principale aflate în Moldova, ca Tighina (Bender), Ismail, Hotin. În 1789 trupele ruse asediază Benderul, dar asediul nu a dat rezultatul așteptat. Garnizoana otomană aflată în cetate a respins asalturile trupelor ruse, rezistînd foametei și bolilor. La începutul lui septembrie o armată otomană în număr de 100.000 trece Dunărea și începe să înainteze pe teritoriul Moldovei, ca misiune avînd distrugerea trupelor austriece de la Focșani ce numărau 18 mii de ostași, după care prin o manevră de învăluire prin Focșani, Bîrlad, Iași urma de a distruge principalele forțe ruse aflate între Prut și Nistru.

În localitatea Bîrlad, la 125 km sud-vest de la Chișinău se afla o divizie rusă în număr de 7 mii de ostași și avînd în dotare 30 de tunuri, comandată de generalul Suvorov. Comandantul trupelor austriece de la Focșani, prințul Coburg, a cerut ajutor de la acest comandant rus. Trupele ruse dislocate la Bîrlad într-un marș forțat în 48 de ore au ajuns la Focșani, ca la 22 septembrie la rîul Rîmnice unitățile ruso-austriece să atace armata otomană. Suvorov, folosindu-se de așezarea dispersată a taberelor trupelor otomane, le distruge pe fiecare în parte. Această înfrîngere i-a silit pe turci să renunțe la acțiuni de ofensivă la Dunăre trecînd la apărare.

În perioada dată cea mai puternică cetate otomană o reprezintă Ismailul ce avea o garnizoană de 30 mii de ostași, sistemul de fortificații al cetății cuprindea două linii de apărare. Trupele ruse au efectuat două asalturi generale, dar fără nici un rezultat. În noiembrie comandantul trupelor ruse ce luptau la Ismail este numit generalul Suvorov. Trupele ruse numărau 31 mii de ostași. Suvorov dorea să cucerească Ismailul printr-un asalt general, fiind împotriva asediului de durată. La 22 decembrie 1790 trupele ruse încep asaltul general ce a ținut o zi.

Principala lovitură a fost dată de coloana condusă de către Cutuzov. În după amiaza zilei, soldații ruși pătrund în interiorul cetății. În lupte

tele de stradă trupele ruse au folosit artileria, la sfârșitul zilei cetatea era controlată totalmente de către armata rusă. Cucerirea de către ruși a cetății Ismail a pus începutul dominației rusești la Nistru.

Garnizoana turcească din Bender, aflînd despre căderea Ismailului, nu a cedat. În cetate bîntuia ciuma și foametea, fiind înregistrate și cazuri de canibalism.

Austria a ocupat Valahia, totodată pregătind un proiect de anexare a principatului. Dar în urma Revoluției din Franța și a răscoalei din Un-

garia, Austria este nevoită să încheie pace cu Imperiul Otoman, la 4 august 1791. Rusia, la rîndul ei constrînsă de răscoala din Polonia și de pregătirea unei campanii militare în Apus împotriva Franței, este nevoită să se dezică temporar de planurile de extindere în Balcani și să încheie pace cu statul turc la Iași, la 29 decembrie 1792. În urma acestei păci, trupele ruse se retrag din Moldova. Imperiul rus, dorind să mențină controlul asupra navigației de la Nistru și să păstreze influența politică în Moldova, a dislocat permanent în

regiunile din partea stîngă a Nistrului trupe rusești. La 9 ianuarie 1792 pe teritoriul localității moldovenesti Sucleia din ordinul lui Suvorov este ridicată cetatea Sredniaia, care mai tîrziu devine un centru militar și economic cu denumirea de Tiraspol. Războiul dat a pus începutul ofensivei Imperiului rus în Balcani; el a devenit o moștenire a Ecaterinei pentru viitorii împărați ruși arătîndu-le direcția de expansiune.

Sergiu MUNTEANU
colaborator al Muzeului
Armatei Naționale

Revelație

Student Eugen TOMUZ, Academia Militară „Alexandru cel Bun”

Mai bine, Nistrule

Ești liniștit în seri de vară,
Cuprins în maluri de granit,
Pe care ieri s-au odihnit
Ai țării fii ultima oară.

A fost război în sînul tău,
Război pe două maluri,
Cuprinse de aceleași valuri
Și de același Dumnezeu.

Și apa-ți tulburi amintind
Că-n ea mai curge sînge
Pe care încă îl mai plînge
Cleiosul lut din cînd în cînd.

Am vrut unire între frați,
Am vrut integritate
Și pentru ea pînă la moarte
Luptat-au fii cu fii și tați.

Mai bine nu era război,
Mai bine nu-ți mureau feciorii
Și astăzi, bunii, iubitorii,
Aveau să fie printre noi.

Maior Vitalie BUNDUCHI

Postul nr. 2

Vezi, colo-n umbra serii
Se ascunde-n fum de frunze,
Cufundat în cînt de greieri
Cu un fluier lin pe buze?

E un tînăr ce se plimbă
Timpul măsurînd cu pașii
Printre sîrma care-nghimpă
Înflorind privea copacii.

Straie aranjate are,
Strălucește ca un mire,
Negre cizme în picioare,
Ațintită e privirea.

Toată lumea-i știe rostul
Este-al țării mîndru fiu.
El acum păzește postul
N-haine kaki și chipiu.

Într-o poză ca-n oglindă
Își admiră dragălașa,
Colțul buzelor se-ntinde
Amintindu-și de ai casei.

ANUNȚ

Departamentul dotări al Ministerului Apărării (cu sediul mun. Chișinău, șosea-ua Hîncești, 84) anunță lista învingătorilor la concursul desfășurat pentru ocuparea funcțiilor publice vacante:

Specialist coordonator secția achiziții echipament, Direcția achiziții publice – domnul Gheorghe SAPOJNIC.

CONDOLEANȚE

Colectivul Spitalului clinic militar central și prietenii apropiați exprimă sincere condoleanțe întregii familii îndoliate FOCA de trecerea preamatură în neființă a colonelului medic Ion FOCA. În activitatea sa, Dumnealui și-a dăruit rațiunea și sufletul în slujirea țării și salvarea vieților omenești.

Dumnezeu să-l ierte și să-l odihnească în pace.

O felicitare pentru tine

Sincere urări de bine maiorului Sergiu LECA și plutonierului adjutant Vitalie IOVU. Tot ce vă este de folos să se realizeze și nimic să nu vă înnoureză “cerul” senin al vieții!

Cu respect, colectivul Centrului mass-media militară

Sincere felicitări cu ocazia zilei de Naștere locotenent-colonelului Vasile IORGA, locotenentului major Iacob ATAMANENCO, locotenenților Alexandru LUNGU, Sergiu IACOB, plutonierilor majori Elena CRECIUN, Galina PLATONOVA, plutonierilor Victoria BODRUG și Sergiu MELNIC. Multă fericire, pace în casele și în sufletele dumneavoastră și numai realizări frumoase.

Cu respect, colectivul Brigăzii „Ștefan cel Mare”

La mulți ani plutonierului adjutant Eugenia ROTARU, plutonierilor majori Nicolae COJUHARI, Gheorghe CASAP, plutonierului Ion GÎLCĂ și sergentului Valeriu BĂȚ. Să vă amintiți cu plăcere de toate împlinirile, cu melancolie de toate clipele frumoase și cu încredere de tot ce nu ați reușit.

Cu respect, colectivul Batalionului de Gardă

Căpitanului Valeriu BULAT, locotenenților majori Petru CERGA, Nicolae OJOG, plutonierului adjutant Veaceslav LIPCIU, plutonierilor majori Elena CHIRIȚA și Ruslan JALOBĂ. Sufletele dumneavoastră să vibreze în armonie și pace, iubirea să vă primească în

brațele-i pline de căldură și duiosie, iar norocul să vă urmeze oriunde.

Cu respect, colectivul Academiei Militare „Alexandru cel Bun”

Casă de piatră cuplului Lidia și Ion ROBU! Să păstrați căldura iubirii între pereții inimilor voastre și mereu să mergeți la braț pe cărările vieții .

Cu respect, colectivul grupei intermediare, cursul de studiere a limbii engleze

Student Ion PETROȘIȘIN, Academia Militară „Alexandru cel Bun”

Ecoul morții

U-u-u-u ... Răsună-n inimă și-acum
Ecou ce a lăsat pămînt steril,
Ecou cumplit de strigăt de copil,
Ecoul morții.

Acest Ecou trăiește-n amintiri,
în povestiri și lacrimi,
În lacrimile unui brav, dar și de toți uitat ecou,
Căruia-n timpane îi sună veșnic un ecou,
Ecoul morții.

Era la 20 de ani acest erou,
Era și-n ziua nunții lui, cheful în toi,
Cînd a venit această groaznică și tristă știre –
S-a început război.

Și-a trebuit să lase tot sărmanul
Și oaspeți, și părinți, și rude,
Dar mai ales pe draga lui Marie
Plecînd să-și facă datoria.

Doi ani de zile a luptat pe front,
Rănit a fost, pe jumătate mort,
Dar nici pe-o clipă nădejdea nu-l lăsase,
Era dator să se întoarcă viu acasă.

Și a venit ...
Lăsînd piciorul lui pe front, el își făcuse datoria,
Acum vroia doar ca să-și vadă dragii,
Părinții lui și dulcea lui Marie.

Ajuns la prag de unde se pornise,
Găsise doar cenușa rugurilor stinse –
Nici casa, nici ocolul, nici grădina,
Doar plugul neatins de nimeni,
pe care l-a prins rugina.

Din groaznicul peisaj pe care îl văzuse
Turbarea îl cuprinse cu mantaua ei.
Și-a început să umble ca nebunul prin tot satul
Întrebîndu-i tot pe unul tot pe altul ...

Într-un tîrziu de seară, stă o umbră
De-asupra a trei cruci de ulm uscat,
Ridică ochii către cer, nu vrea să creadă
Că au plecat de lîngă el, că l-au lăsat.

S-a terminat războiul și foamea a trecut
Și cerul s-a făcut din nou albastru,
Și numai el cu sufletul lui mut
Rămase să trăiască ca sihastru.

Bătrîn de tot, cărunț și gârbovit,
Stă la o masă veche și plînge ca nebunul,
Căci a rămas străin printre ai săi,
Căci a rămas el singur, numai unul.

E viața unui brav, dar și de tot uitat erou
Care stă în loc să-și legene pe braț nepoții,
Se luptă zi de zi un ecou -
Ecoul morții.